

1849-09-01

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Møn

Omtalte personer:

Gitte Høyen

Frederik Krebs

Cathrine Elisabeth Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 31

DOKUMENTINDHOLD

P.C.Skovgaard skriver, at han har læst alle brevene fra Georgia Schouw. Brevene sætter ham i en særlig sindsstemning, da der er flere forskellige stemninger i brevene. Han påtænker at komme hjem til København, og agter at de sammen snart skal besøge hans mor.

TRANSSKRIFTION

Til Frøken G: Schouw

Den Botaniske Have i

|betalt| Kjøbenhavn

1.st September 1849

Kjære Georgia! Jeg har i aften villet underholde mig med Dig, jeg har læst alle Dine Breve igjennem fra en Ende af, end ogsaa et Du skrev til mig paa Vognserup, det var ikke rigtig gjort, hvert Brev indeholder sin egen Stemning, disse mange Stemninger ere nu kjørte imellem |hverandre| [Overstreget: hinanden] hos mig, og har gjort mig næsten Stemningsløs; jeg havde dog saa meget at svare paa; helst vil jeg rigtig nok gjæmme det til Munden, men det var jo muligt at noget kunne glemmes.

At tale mere om Pengene havde jeg nok Lyst til, men det kan vi rolig gjemme.

Hvad Du skriver om fru Høyen, dertil vil jeg svare, det er nu en Egenskab hos hende, som vi to mangler, Krebs har den ogsaa i en forbavsende Grad, hos han, troer jeg drives af Lyst til at iagttage, til at samle Menneske Kendskab, det ligger jo Lægen meget nær; for hende, tror jeg, det i Grunden er Menneskekjærlighed, hun laver i det hele taget mere for Andre end for sig selv, men hun har en skarp Dømmekraft, hun forstaar godt at skjælné, derfor taler hun ikke sødt |[Overstreget: eller bryder] om Alle, som somme.

●2●

Jeg har nu [Overstreget: allerede] dog faaet noget gjort som kan bruges, og er ikke mere forknyt, dog, det har Du vel mærket af mine sidste Breve, det er nu ikke [Overstreget: et] enkelte [Overstreget: ?] enestaaende Studier|, men jeg har faaet samlet til 2 Billeder, jeg mangler kun et Par til, saa kan jeg sige jeg er godt forberedt, dem vil jeg netop kunne faae i de Dage som ere tilbage, hvis Veiret ikke vil blive for galt, men det tuder rigtig nok noget slemt derude iaften; jeg længes efter at vise Dig disse Ting. - Jeg haaber at komme til Kbh: Fredag Aften med pakkeposten fra Stege, (hvis jeg ikke er galt underrettet,) hvis ikke paa Lørdag - Aften med Viktoria; Er Du saa god at lade min Portner dette vide, og bede ham at høre paa Posthuset, naar Pakkeposten fra Stege kommer, og om han

da vil møde mig der, for at [Overstreget: hjælpe mig] tage sig af mit Tøi,
for jeg havde Lyst til, strax at gaa hen, enten til Dig eller Høyens,
[Overstreget: for ud] [og] drikke The, hvis det ikke bliver for silde. Jeg
tænker til Høyens, det er jo Fredag [og [?de] gaar jo tidlig til Sengs], Du
kunne give ham et par Ord med, om hvilket jeg skal

●3●

gjøre; kommer jeg ikke, bed ham da at møde ved Dampskibet. Jeg har
skrevet til Moder at vi kommer snart.

Søndag morgen. Lev vel G. Vi sees jo snart, jeg længes svært; jeg har
hverken Tid eller Roe til at skrive mere, ei heller Stemning, for jeg kiger til
Veiret, om hvorledes det vil bestemme sig, at jeg kan tage nogen
Bestemmelse. Blæst er og bliver det, det maatte det helst lade være med,
jeg har Brug for [Hul i papiret] Graaveir og Solskin, saa jeg er ikke saa
meget vanskelig! Lev vel! min G, Hils alle, Du ved jo nok, det er umuligt at
faa Plads til at opregne Dem, hils Jonna og tak for hendes venlige hilsen.
Endnu engang Lev vel! min egen, Kjære, velsignede G.

Din egen

P. C. Skovgaard

32-

Fri
Fröken G. Schöna
Den botaniske Hagen i
Gethalt. Nijstenthaun

Månd 12 September 1849.

Ljære Georgia! jeg var i aften villst inde,
faldt mig ned dig, jeg var løst alle din brøn
igjennem for en fald af, end og saa at du
stavn til mig god Vognførers, At var ikke
rigtig giort, faldt Brøn indfaldt sin egen Plam
ning, hvi mange Plammings var min Ljære
inneten ^{forvandt} ~~forvandt~~ for mig, og var giort mig
nøsten Plammings Løs; jeg fandt dog sin meget
et fane god; selv vil jeg rigtig nok gjennem
At til Wunden, men At var jo umuligt et
nøgt Lumen glumet. At tale mere
om Gangen fandt jeg nok Ljære til, men At
kan vi vel gjennem. Grund du stavn
om Løn Højen, dertil vil jeg sære, At er min
en Genstat for funder, som vi to mangler;
Hvort for den og saa i en forvandsinde Grad,
for fandt, hvor jeg stund af Ljære til et iagtlage,
At et fante Plammings Lunden, At ligger jo
Løgen meget udr; for funder, hvor jeg,
At i Grunden er Plammings Ljærlighed, sin
Løn i At fela baget mere for Lunden and
for sig selv, men sin var en, fane, Dimma
kraft, sin forstærkt godt et fjolent, der for
talte sin ikke Ljære om Alle, sin Dønnen.

Jeg for min allerede dog langt ude af sigt, som
kun bruges, og at ikke mere forbragt, dog,
at jeg da end med det af mine sidste kræfter,
at er min ikke at udbetale det omkostende
Vinduet, men jeg for langt borte til
et Billede, jeg mangler kun at have det, som
kan jeg tage jeg er godt forberedt, hvorvel
jeg aldrig kunne have i de dage som nu
arbejde, for det vilde ikke vil blive for
galt, men det tænker jeg dog nok meget
sædvanligt. Igen; jeg længes efter at
møde dig lige her. Jeg tænker at komme
til det. Endnu efter min færdige forberedelse,
for jeg ikke er gald med det, for ikke
saa længe efter med Victoria; og da
jeg godt at lade min forberedelse ikke vilde, og
både som at gøre mig forberedt, men skal
gøre for mig komme, og end som da
mit vilde mig det, for at jeg ikke tage
jeg af mit for, for jeg havde lidt det, for
at gøre som, antager det dig alle Højs
for at drille dig, for det ikke bliver for meget
jeg kunne til Højs, at er i det, da kunne
gøre som at gøre det end, om forbered jeg det

gjorde, kommer jeg ikke, bad som da et med
de med demselv. Jeg for forbered til
Mødet at det kommer forbered.

Endnu Højs. Det vil g. i det som
samt, jeg længes forbered; jeg for forbered det
allerede det til at. Der er mere, og alle
Omvæltning, for jeg dog til det, og
om forbered det med forbered det, at
jeg kan tage mig af forbered det,
Blaa er i det, at kunne det forbered det
samt med, jeg for forbered det forbered det
forbered og det, som jeg er ikke som forbered
samt med. Det vil mig, og det alle,
da end er, at er samlet det forbered det
til at gøre mig det, forbered det, og det forbered
for forbered mig det. Det er mig
gør det det vil. men igen, igen, mig det
g.

Det er mig
forbered det.